

4. Oh peinne! kas teed, 0168
Kui kurba teed ma käin?
Kas teed weiksed kirja read
Ei jõua jutustada! /

5. Kui fina pulma laudas
Saad rõõmul hüskama,
Siis mina külmas haugas,
Laan rahul hingama! /

6. Oh poleks minu filmas
Sind, noormees! mitte nüüd;
Mu elu-tee ei oleks
Nii ~~okkalifeks~~ lõinud. — / (Rahwa laul?)

Sellel wiipil aga laul, akse järgmised
jõnas veel:

Üles tõusnud päike.

1. Nüüd üles tõusnud päike
Ja alla heevent kuu —
/ Sest aga armu laike,
Mis praegu paistab veel. /

2. Ma kasvajan küll üles
Kesk hulga rahwa seas,
/ Minu ema hoidis süles
Ja kandis kätte peal. /

3. Minu rinna tema taitis,
Kui olin alles noor;
/ Ja isa hõlmas hoidis,
Ei murest tunnud ma. / 0169

4. Nüüd amu ütlen ära:
On minuist maha jäenud —
/ Silm näeb tema hiilguft järe
Ja süda kurwaks läeb. /

5. Oh kuu! uhke meen,
Mis sulle ütlen:

1. Kõik sinu aum ja rikkus
On ilmas iivrike. /

6. Ei ole mina rikkas,
Sellepärast põlgad mind
/ Ja tõst armu ilmas ual
Ei tunne sinu riini. /

7. Nüüd otja lõpnu noorus
Ja närtfind nõrja õis —
/ Maailm on ka närtfind,
Kui üks kuit leheke. — /

8. Ja minu wana ema? —
Üks kulunud raamat ta käes,
/ Ja juba ammu ajast
Üks kuit pun lüü seal sees. — /